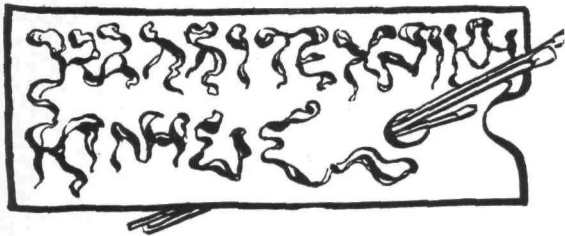

Καὶ τώρα, ἐτοιμασθῆτε διὰ τὴν αἰώνιαν ζωὴν, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι ἐφέξῃς δὲν θὰ τὴν ὄνειρο-πολεῖτε εἰς τοὺς οὐρανούς, ἀλλ' ἐδῶ, ἐπὶ τῆς γῆς θὰ τὴν ἀνευρίσκετε ροδαλὴν καὶ εὐθυμον, ἐδῶ ὅπου ὑπάρχει τέφρα καὶ κονιορτός, Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίος, ἀργυρὸς καὶ χρυσός! . . .

Εὰν εἶνε ἐλλειπὴς ἡ παρ' ἡμῖν θρησκευτικὴ μόρφωσις, τοῦτο ἀποδοτέον κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἐλλειψίν ἱκανῶν ἱεροκηρύκων. Θὰ ἐγγράφομεν: παντελεῖ ἐλλειψίν, ἐάν δὲν ἡπύρχον εἰς ἡ δὴ οὐο. Ἄλλ' ὁ εἰς αὐτός, ὁ γλαφυρότερος καὶ πειστικώτερος, ὁ Ἰγνάτιος Μοσχάκης, ὁ ἐξυψώσας τὸ δῆμα τοῦ Ἀγ. Γεωργίου καὶ τοῦ «Παραδοῦ» ὁ σαγηνεύσας καὶ διδάξας καὶ συναρπάσας ἐκατοντάδας ψυχῶν, ἐσίγησεν ὑπὸ τὸ χῶμα. Τὰ εὐρέα στήθη του, τὰ ὁποῖα ἐπλημμύρει ἡ ζωὴ, ἡ πίστις, ἡ ἀγάπη, δὲν πάλλουν, ἡ καρδιά του ἐργαζομένη αἰφνης, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πανηγυρικὴ, ἡ αὐστηρὰ ἀλλὰ καὶ παλλομένη ἐκ συγκινήσεως ὡς ἀνάμνησις μόνον θὰ μένῃ εἰς τοὺς εὐτυχισάντας νὰ τὸν ἀκούσουν. Ὁ ἄμων τῆς ἐκκλησίας δι' ἣν αὐτὸς ἐμόχθησε μετὰ μοναδικῆς ἀφοσιώσεως θὰ φέρῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸν πέπλον τοῦ πένθους, τῆς ἐρημώσεως. Καὶ εἶνε ὄντως λυπηρὸν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν τὸ γεγονός ὅτι μετὰ τόσους καλλιρρήμονας διδασκάλους τοῦ θεοῦ λόγου, τὸν Μηνιάτην, τὸν Οἰκονόμον ἐξ Οἰκονόμων, τὸν Λάταν, δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ρήτορας ἱκανοὺς νὰ ἐμπνευσθοῦν καὶ νὰ ἐμπνεύσουν, νὰ ἀναπτερώσουν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, νὰ ἀπλοποιήσουν τὰς ἐννοίας, νὰ εἰποῦν ὅ,τι πρέπει νὰ εἰποῦν καὶ νὰ ἀποδιώκῃσιν — τὸ σπουδαιότερον — ὅ,τι δύναται νὰ μὴ ἀποδοῇ καρποφόρον. Αἱ ἱερατικαὶ σχολαὶ αἱ ὁποῖαι ἠδύνατο νὰ μᾶς χαρίσων δύο τρεῖς ἐκκλησιαστικοὺς ρήτορας, οἵτινες νὰ μὴ παρασύρωνται ἀπὸ χειρονομίας καὶ νὰ μὴ ξελαθρυγίζωνται, ἀλλὰ μὲ τὴν σεμνότητα ἥτις προσδίδει νὰ ἐρμηνεύουν τὰ θεῖα διδάγματα — σχεδὸν δὲν ὑπάρχουν.

ΔΑΦΝΙΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Η πόλις τῶν Παρισίων θὰ κληρονομήτῃ ἴσως, ἐὰν διεκδικήσῃ δραστηρίως τὰ δικαιώματά της, πολλὰς ἐκατοντάδας καλλιτεχνικῶν ἔργων μεγίστης ἀξίας, ἥτοι, τῶν Τιτιανού, Βερνέζε, Ροῦμπενς, Ρέμπραντ, Μουρίλλιο, Κολόνε, Δελσάρτο, Τζωρτζιόνε, Βελασκέις, Λύρερ, Δελλαρόββιας, Βερνέ. κλπ., κλπ., τάπητας Γοβελίνειους, τρίχαπτα Βενετίας καὶ Ἀλανσῶνος, βιβλία, μετὰλλια, χειρόγραφα κλπ. Τῷ 1874, ἡ δούκισσα Γαλλίερα ἐδωρήσεν εἰς Γένουαν, τὴν πόλιν τῆς γεννήσεώς της καὶ τὸ λίκνον τῶν προπατόρων της, δύο μεγάλου πρεπῆ μέγαλα, περιέχοντα ἐν ταῖς αἰθούσαις των τοὺς ἀνεκτιμήτους τοὺτους θησαυρούς. Ἀλλ' ἔγραψεν ἐν τῇ διαθήκῃ της αἵρεσιν, καθ' ἣν ἡ πόλις τῶν Παρισίων θὰ ἐκληρονομήσῃ τὰ καλλιτεχνικὰ ταῦτα ἔργα ἐν περιπτώσει βλαθῶν προερχομένων ἐξ ἐμελείας τῶν ἐπιμελητῶν τῶν συλλογῶν της. Ἡ ρήτρα αὕτη, ἥτις ἔπρεπε νὰ καταστήσῃ προσεκτικώτε-

ρους τοὺς φύλακας τοῦ μουσείου τούτου ἡθετήθη, διότι, ἐνεκεν ἀδεξίων ἐπιδιορθώσεων καὶ ἀνακαινίσεων, ἐβλάβησαν πολλὰ ἔργα τῆς λαμπρᾶς ταύτης καλλιτεχνικῆς συλλογῆς, ἥς ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 20 ἑκατομ. ψράγκων.

— Αἱ μαθήτριαι — πέντε τὸν ἀριθμὸν — τῆς ἐν Ἀθῆναις Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τῶν Κυριῶν ἤρξαντο νὰ ἐργάζωνται γυμνόν, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ συμβουλίου, ἐμπνεομένου ἐξ αἰσθηματῶν ὑπερτάτης ἡθικῆς.

— Ὁ κ. Κοντόπουλος κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ἐφιλοτέχνησε προσωπογραφίαν τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Φρεαρίτου.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου (ν.) θὰ γίνωνται ἐν Βερολίνῳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βάγνερ μετὰ σπανίας ἐπιστημότητος. Τὴν ἀποκάλυψιν θὰ χαίρεισθῃ δι' ὅμου χορὸς ἐκ δισχιλίων ἀνδρῶν.

— Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Παστέρ πρόκειται νὰ στηθῇ προσεχῶς ἐπὶ μιᾷ τῶν κεντρικωτέρων πλατείων τῶν Παρισίων. Ὁ ἀνδριὰς συνεπληρώθη ἤδη ἀπὸ ἱκανοῦ κατασκευασθεὶς κατὰ τὰ ἐκμαγεῖα τοῦ Φαλγκέρ ἐκ λίθου Καρράρας. Ὁ Παστέρ παρίσταται καθημένας, περὶ αὐτὸν ὑπάρχει σύμπλεγμα, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου διακρίνονται μήτηρ καὶ κόρη, κομίζουσι εἰς τὸν σωτήρα τῆς τελευταίας ταύτης τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης. Τρεῖς ἄλλοι ὅμιλοι συμβολίζουσι τὴν γεωργίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐνδοξὸς ἐπιστήμων τόσον πολυτίμους ἀπέδωκεν ὑπηρεσίας. Ἐπιφαίνεται ἐπὶ πᾶσι τοῖς καὶ ἡ τραγικὴ μορφή τοῦ Θανάτου ἡττημένη, ὅστις παρέργεται φεύγων ἐνώπιον τοῦ θριάμβου τοῦ Παστέρ. Τὸ σύνολον τοῦ μνημείου τούτου θεωρεῖται ὡς ἀριστούργημα τῆς νεωτέρας γλυπτικῆς.

— Ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς ἡ τοποθέτησις τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκωτρώνη ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος. Τὰ ἀποκαλυπτήρια τῇ 23 Ἀπριλίου.

— Θὰ ἐγερθῇ ἐν Παρίσις ἀνδριὰς εἰς τὸν ἱατρὸν Πανῶν.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἡ ἴδρυσις ἐργαστηρίου καὶ Μουσείου ἐκμαγεῶν. Εἰδικοί τεχνῖται θὰ καταγίνωνται εἰς τὴν κατασκευὴν ἐκμαγεῶν πρὸς πώλησιν τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις εὐρισκομένων καὶ ἐκάστοτε ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Εἰς τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν διὰ σχεδιαγράμματα τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου ἐν Πάτραις ὑπεβλήθησαν 26 τοιαῦτα, ἐκ Παρισίων, Ρώμης, Βιέννης, Δρέσδης καὶ δύο ἐξ Ἀθηνῶν. Εἰς τὰ πλείστα σχέδια ἐπικρατεῖ ὁ Βυζαντινὸς ρυθμὸς συνδυαζομένης πῶς καὶ τῆς νεωτέρας τέχνης. Ἐν δὲ ἐκ Ρώμης σχέδιον ἔχει ἀρχαῖον Ἑλλ. ρυθμὸν ὅμοιον πρὸς τὸν Παρθενῶνα. Τὰ ἑλληνικὰ σχέδια ἀριθμοῦνται εἰς 9, ὧν 2 εἶναι ἀξία πολλῆς προσοχῆς. Ἡ κρίσις θ' ἀνατεθῇ εἰς μηχανικούς.

— Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Πετροπόλεως ἐπετράπη ἡ εἰσδοσις εἰς τὰς γυναῖκας διὰ τὰ μαθήματα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς οἰκοδομικῆς.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Λονδίνῳ ὁ διάσημος Ἀγγλος ἀρχιτέκτων καὶ ἀρχαιολόγος Ρεινὸς, πρῶτος διατελέσας διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθῆναις ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς. Ὁ Φραγκίσκος Κρόμερ Πενρόξ, ἐγεννήθη εἰς Λίγκυλν τῷ 1814. Τὰς σπουδὰς του τὰς ἀρχιτεκτονικὰς συνεπλήρωσεν εἰς τὸ Κολλέγιον Μαγνταλεῦ τοῦ Καϊμπριτζ, χάρις δὲ εἰς τινα ὑποτροφίαν κατώρθωσε νὰ περιέλθῃ τὴν Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἰταλίαν καὶ Ἑλλάδα, ἐνθα ἰδιαίτερώς ἐφέλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ

τάς μελέτας του ή ἀρχιτεκτονική του Παρθενῶνος, τῷ δὲ 1846 εἰς τὸ Βασιλικὸν Ἰνστιτούτον τῶν Βρεττανῶν Ἀρχιτεκτόνων ὑπέβλεπε παρατηρήσεις περὶ τῶν καμπυλῶν γομφίων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, οἷον εἰ συνέχειαν τῶν προηγηθειῶν μελετῶν τοῦ Ὡλασσον καὶ Πένελχορν.

Ὁλίγον ὕστερον ἡ «Ἑταιρία τῶν Ἑρασιτεχνῶν» τοῦ Λονδίνου διηκόλυνε νέον ταξείδιον τοῦ Πενρόζ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐξακριβώσιν τῶν πορισμάτων τῶν πρώτων αὐτοῦ μελετῶν, καὶ τῷ 1851 ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἔργον ἐπὶ τῶν ἁγῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον ἠκολούθησε ἕτερον ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὀπτικῆς καὶ γεωμετρικῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχιτεκτόνων».

Ὁ Πενρόζ, ἀφοῦ ἐπὶ ἔτη κατόπιν ἐχρημάτισε διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἐτιμῆθη τῷ 1883 διὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου τοῦ Βασιλικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Βρεττανῶν Ἀρχιτεκτόνων. Ἐλαβε μέρους μετὰ τῶν κ. κ. Δαίρφυελδ καὶ Magne εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ μελέτη περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντήρησεως τοῦ Παρθενῶνος.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἡ τρίτη ἔκθεσις τῆς ἐν Παρισίοις Société Moderne ἐσημείωσεν αἰθητήν πρόσοδον. Πολλὸς λόγος ἐγένετο διὰ τὰ ἔργα τοῦ Ἀμερικανοῦ ζωγράφου Faulkner, τοῦ ἰσπανοῦ F. de Vturcino, τοῦ Spicer-Simson, τοῦ von Glehn, τοῦ Βέλγου Khnopff.

—Ἐν Γλασκῳῇ ἡ 23ῃ ἐτησίᾳ ἔκθεσις τῆς Σκωτικῆς ἐταιρείας τῶν ὑδατογράφων ἐνεποίησεν ἀγαθὸν τάτην ἐντύπωσιν.

—Διοργανώθη ἡ 20ῇ ἔκθεσις τῆς Société Internationale ἐν Παρισίοις ἐν τῇ πινακοθήκῃ Georges Petit. Ὁμοίως διοργανώσαντο ἔκθεσιν τῶν ἔργων τοῦ πέρυσσι ἀποθανόντος Marcelin Despoutin οἱ υἱοὶ του ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων.

—Ἐν τῇ Βιενναίᾳ ἐκθέσει τῆς Secession τῆς χειμερινῆς πειρῶδος, μετέσχεον ἡ Πολωνικὴ καλλιτεχνικὴ εἰσαγγελία «Sztuka» καὶ οἱ καλλιτέχναι Bauer καὶ Moser.

—Ἐν Μελβούρν τῆς Αὐστραλίας θὰ ἀνοίξῃ προσεχῶς καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις εἰς τὸ Carlton Palace.

—Ὁ ἐν Βρυξέλλαις «Καλλιτεχνικὸς κύκλος» ἐνεκκίνησε τὴν ἐφετεινὴν σειρὰν τῶν ἐκθέσεών του δι' ἐξαίρετου ἐκθέσεως τῶν ὠραιοτέρων ἔργων τοῦ C. Meunier.

Εἰς τὴν ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ Πολυτεχνείου ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ἀδέρφ. Ἐν τῇ γραφικῇ ἔτυχον βραβεῖον ἐν τῇ 6ῃ τάξει ὁ κ. Γ. Μουστάκας Αὐτ. καὶ ὁ κ. Κ. Κωνσταντινίδης β'. Εἰς τὴν 7ῃν τάξιν, α' ὁ κ. Α. Κοροῦμπας καὶ β' ὁ κ. Ε. Λαζόπουλος. Ἐν τῇ 4ῃ τάξει α' ὁ κ. Ν. Δάβης καὶ β' ὁ κ. Γ. Στρατηγός. Ἐν τῇ πλαστικῇ εἰς τὴν 6ῃν τάξιν τὸ α' ἔλαβεν ὁ κ. Μ. Θεοχάρης, ἐν τῇ 7ῃ ὁ κ. Α. Θωμάπουλος καὶ ἐν τῇ 4ῃ ὁ κ. Ι. Βούλγαρης. Τὸ 2ον βραβεῖον ἐν τῇ 5ῃ τάξει ἔλαβον οἱ κ. κ. Ο. Αὐτορας καὶ Κ. Μυροῦδης. Ἐν τῇ Κοσμηματογραφίᾳ ἐβραβεύθη ἐκ τῆς τρίτης τάξεως ὁ κ. Πισσουλάκος. Ἐν τῇ Ξυλογραφίᾳ ἐκ τῆς 3ης τάξεως ἐβραβεύθη ὁ κ. Ν. Δαμιανός. Τὴν ἐπιτροπὴν ἀπετέλουν ὁ ὑποδιευθυντὴς κ. Ι. Λαζαρίδης καὶ οἱ κ. κ. Ν. Αὐτορας, Γ. Βροῦτος, Βολονάκης, Φέρμπος καὶ Γ. Ραϊλός. Οἱ ἐπιτυχόντες θὰ λάβωσιν ὡς βραβεῖον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ἀδέρφ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

—Εἰς τὸ τεῦχος τῆς 1 Φεβρουαρίου τῆς Revue du bien δημοσιεύονται κρίσεις περὶ τοῦ ζωγράφου J. Sevestre, περὶ τῶν σχεδίων τοῦ Ch. Jousset καὶ περὶ τοῦ Roger Marx καὶ τῆς Διακόσμητικῆς Ἀναγεννήσεως.

Εἰς τὸ Studio τῆς 16 Φεβρουαρίου δημοσιεύονται κρίσεις περὶ τοῦ τοπειογράφου Braungwyn, τοῦ νεαροῦ γλύπτου M. Wells, καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς New-Gallery.

H. Methesias. Stilarchi ortur und Baukunst.

B. Berenson. Etude et critique sur l'art italien Méros B'.

D. S. Mac-Goll. Art de XIX siecle. Γλασκῳῇ.

J. W. Waymouth Hurrel. Dessins de vieux meubles anglais en chêne Λονδῶν.

J. W. Mac-Nail William Morris.

V. Champier. — Les Industries d'art depuis cent ans, μετὰ 410 εἰκόνων. Τόμος Α'. 35 φρ.

H. Lechat. Au Musée de l'Acropole d'Athènes. Μελέτη τῆς γλυπτικῆς ἐν Ἀττικῇ πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Σέρξου. Μετὰ 47 εἰκόνων καὶ 3 πινακῶν. Ἐν Ἀθῶν 8 φρ.

ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΣΤΗΡΙΑ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

“ΣΕΛΙΔΕΣ,”

★ ΝΕΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ★

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

ΤΗΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΤΟΥ “ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΛΟΤΟΥ”,

★ ΜΕΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ★

ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΑΙΝΟΔΕΤΟΝ ΠΕΝΤΕ ΔΡΑΧΜΑΣ

★ ΜΟΝΟΝ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ★

ΘΑ ΕΚΔΟΘΗ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

